

1 .

Lag

om ändring av miljöskyddslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i miljöskyddslagen (527/2014) 39 § 2 mom. och 176 § 1 mom., av dem 39 § 2 mom. sådant det lyder i lag 504/2019, som följer:

39 §

Tillståndsansökan

Till ansökan ska det fogas för tillståndsprövningen behövlig utredning om verksamheten och dess konsekvenser, om parterna och om andra relevanta omständigheter. Om ansökan gäller verksamhet som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning, ska det till ansökan före beslutsfattandet fogas en miljökonsekvensbeskrivning enligt den lagen samt kontaktmyndighetens motiverade slutsats om denna. Till ansökan ska det dessutom vid behov fogas en sådan bedömning som avses i 36 § i naturvårdslagen.

176 §

Föreläggande att avhjälpa betydande förorening av vattendrag och naturskador

Om en överträdelse eller försummelse enligt 175 § 1 mom. 1 punkten medför betydande förorening av vattendrag eller en naturskada som avses i 3 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen ska den statliga tillsynsmyndigheten, utöver vad som föreskrivs i 175 § i denna lag, förelägga verksamhetsutövaren att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

I paragrafen föreskrivs om tidpunkten för lagens ikraftträdande.

2.

Lag

om ändring av 4 § i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) 4 § 2 mom. som följer:

4 §

Förhållande till annan lagstiftning och andra förfaranden

Särskilda bestämmelser gäller för användning av en miljökonsekvensbeskrivning som utredning enligt någon annan lag. Bestämmelser om användningen av en miljökonsekvensbeskrivning som en bedömning enligt 36 § i naturvårdslagen finns i 4 mom. i den paragrafen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om bedömning av miljökonsekvenserna av myndigheters planer och program (200/2005) 4 §
1 mom. 2 punkten som följer:

4 §

Planer och program som förutsätter en miljöbedömning

En myndighets plan eller program som baserar sig på en lag, förordning eller administrativ bestämmelse
skall genomgå en miljöbedömning, om

2) planen eller programmet omfattas av den skyldighet att göra en bedömning som avses i 36 § i
naturvårdslagen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om samordning av vissa miljörelaterade tillståndsförfaranden

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om samordning av vissa miljörelaterade tillståndsförfaranden (764/2019) 3 § 1 mom. 1 punkten som följer:

3 §

Tillståndsförfaranden som kan samordnas

Om det för genomförandet av ett projekt krävs miljötillstånd enligt miljöskyddslagen, tillstånd enligt vattenlagen eller tillstånd för täktverksamhet enligt marktäktslagen, kan behandlingen av tillståndsansökan på sökandens begäran samordnas med ansökningar om följande tillstånd:

- 1) undantagslov enligt 69 och 85 § i naturvårdslagen,

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

5.

Lag

om ändring av lagen om skydd av valar och arktiska sälar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om skydd av valar och arktiska sälar (1112/1982) 2 § 3 mom., sådant det lyder i lag 1107/1996,
som följer:

2 §

Det är också förbjudet att använda finskt territorium för transitering vid förflyttning av produkter som nämns i 1 mom. från ett land till ett annat.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

6.

Lag

om ändring av markanvändnings- och bygglagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i markanvändnings- och bygglagen (132/1999) 28 § 2 mom., 197 § 1 och 2 mom. och 207 § 4 mom.,
sådana de lyder i lag 1107/1996, som följer:

28 §

Krav på landskapsplanens innehåll

Naturskyddsprogram och naturskyddsbeslut som avses i 16 och x § i naturvårdslagen samt beslut om att
inrätta landskapsvårdsområden som avses i 91 § i den lagen ska tjäna till ledning när planen utarbetas.

197 §

Förhållande till annan lagstiftning

När en plan godkänns och fastställs ska utöver denna lag iakttas vad som föreskrivs i 5 kap. i naturvårdslagen.
När ett tillståndsärende avgörs och ett annat beslut av en myndighet fattas ska dessutom vad som föreskrivs i
naturvårdslagen och med stöd av den iakttas.

Om en ansökan om bygglov eller åtgärdstillstånd har avslagits på grund av en begränsning som följer av 40
§ i naturvårdslagen och det inte annars skulle ha förelegat något hinder för beviljande av tillstånd, har
markägaren, om han eller hon på grund av att tillstånd förvägrats inte kan använda sin mark på ett sätt som
medför skälig nytta, rätt att få ersättning av staten för olägenheten. När ersättningsskyldigheten bedöms beaktas
inte sådana ändringar i fastighetsindelningen eller ägandeförhållandena som inträffat efter den 20 augusti 1998.
Om området har anvisats som skydds- eller rekreationsområde i en region- eller generalplan som fastställts
med stöd av byggnadslagen före nämnda datum, ska inte heller sådana ändringar i fastighetsindelningen eller
ägandeförhållandena som inträffat efter det att region- eller generalplanen fastställdes beaktas när
ersättningsskyldigheten bedöms.

207 §

Ikraftträdande

Vad som föreskrivs i 197 § 2 mom. tillämpas redan innan lagen träder i kraft, om en ansökan om byggnadslov
eller åtgärdstillstånd som baserar sig på byggnadslagen har avslagits på grund av en begränsning som följer av
40 § i naturvårdslagen och det inte annars skulle ha förelegat något hinder för beviljande av tillstånd.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

DOMOS

7.

Lag

om ändring av skogslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i skogslagen (1093/1996) 2 § 1 mom. 1 punkten och 2 mom., 7 a § 2 mom. 2 punkten, 10 § 2 mom. 2 punkten och 11 § 4 mom., sådana de lyder i lag 1085/2013, som följer:

2 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på skötseln och användningen av skog inom områden som utgör skogsbruksmark. Den tillämpas dock inte på

1) skyddsområden som inrättats med stöd av naturvårdslagen, områden som staten förvärvat för naturskyddsändamål eller andra statsägda områden som förvaltas i enlighet med skyddsbeslut av Forststyrelsen eller en myndighet som förvaltar statsägd mark,

Vid skötseln och användningen av skog ska utöver denna lag iakttas vad som föreskrivs i 1, 4, 5 och 13–16 § i lagen om fornminnen (295/1963), i 4, 17, 73, 75, 77, 78, 85 och 123–125 § samt 5–7 och 10 kap. i naturvårdslagen och i någon annan lag. Bestämmelser om inrättande av naturskyddsområden, införlivning av områden med naturskyddsområden och fridlysning av naturminnesmärken finns i naturvårdslagen.

7 a §

Markägarens och skogscentralens informationskyldighet

Skogscentralen ska omedelbart underrätta markägaren och sådana representanter för markägaren och innehavare av avverkningsrätt som den känner till, om den har fått in en anmälan om användning av skog som gäller ett behandlingsområde där eller i vars närhet det finns eller som berörs av något av följande som centralen känner till:

2) ett i naturvårdslagen avsett beslut som gäller förekomsten av en art som kräver särskilt skydd eller av en skyddad naturtyp, förbud mot att försäma en strikt skyddad naturtyp, beslut som gäller nya arter som påträffats eller beslut som gäller assisterad spridning av arter som kräver särskilt skydd,

10 §

Att bevara mångfalden samt särskilt viktiga livsmiljöer

Livsmiljöer som är särskilt viktiga för mångfalden är områden i naturtillstånd eller ett tillstånd som påminner om detta, när de avviker tydligt från den omkringliggande skogsnaturen. De särdrag som områdena kännetecknas av är

2) följande i underpunkterna a–g angivna torvmarksmiljöer när de gemensamt kännetecknas av vattenhushållning i naturtillstånd eller ett tillstånd som påminner om detta:

f) risrika grankärr som kännetecknas av att de har ett varierande grandominerat trädbestånd och av att en varierande risvegetation är förhärskande, och

g) skogs-tallkärr som kännetecknas av att de har ett varierande i allmänhet talldominerat trädbestånd och av att ris som är typiska för skogar och myrar är förhärskande,

11 §

Undantagslov

Skogscentralen ska föra in uppgifter om ett beslut om undantagslov i datasystemet för naturvården.

Närmare bestämmelser om hur värdet på marknadsdugliga trädbestånd fastställs utfärdas genom förordning av statsrådet.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

8.

Lag

om ändring av 21 § i lagen om bekämpning av skogsskador

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om bekämpning av skogsskador (1087/2013) 21 § 1 mom. som följer:

21 §

Statens skadeståndsansvar

Skador som orsakas av skogsskador som sannolikt spridits från ett naturskyddsområde enligt 44 § i naturvårdslagen, ett område med ett fridlyst naturminnesmärke enligt 95 §, ett område med tidsbegränsad fridlysning enligt 49 §, ett område som är föremål för ett beslut enligt 67 §, ett område där en strikt skyddad naturtyp förekommer enligt 68 §, ett område där en hotad art förekommer enligt 77 §, ett område där förekomstplatsen för en ny art som påträffats har avgränsats enligt 80 §, ett område i fråga om vilket det för assisterad spridning av en art som kräver särskilt skydd fattats beslut enligt 81 § eller ett område som belagts med åtgärdsförbud enligt 124 § i den lagen samt från områden som staten förvärvat för naturskyddsändamål eller från andra statsägda områden som förvaltas i enlighet med skyddsbeslut av Forststyrelsen eller av en myndighet som förvaltar statsägd mark, ska ersättas av statsmedel på det sätt som anges nedan. Vid bedömningen av sannolikheten för ett orsakssamband ska bland annat skadans art och andra möjliga orsaker till skadan beaktas.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

9.

Lag

om ändring av den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i den temporära lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (34/2015) 2 § 2 mom. och 25 § som följer:

2 §

Tillämpningsområde och begränsningar som gäller finansieringens användning

Finansiering enligt denna lag får inte användas till ersättningar som betalas utifrån ett avtal om tidsbegränsad fridlysning av ett område enligt 49 § i naturvårdslagen eller till ersättningar om vilka det föreskrivs i 112 § eller 124 § 2 mom. i den lagen eller om vilka det i övrigt föreskrivs särskilt, och inte heller till ersättningar som baserar sig på motsvarande bestämmelser som gällde innan de bestämmelserna trädde i kraft.

25 §

Skogscentralens utredningsskyldighet

Innan skogscentralen fattar beslut i ärendet ska den utreda om de begränsningar som följer av 17, 48, 67–69, 91–94, 77–78, 80–81, 85, 124–125 § och 5 kap. i naturvårdslagen gäller den planerade åtgärden. Skogscentralen ska vid behov begära ett utlåtande om ansökan av den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde åtgärden är planerad att genomföras. Skogscentralen får dock avgöra ärendet utan utlåtande från närings-, trafik- och miljöcentralen när två månader har förflutit från att begäran om utlåtande avsändes till centralen.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

10.

Lag

om ändring av lagen om Forststyrelsen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Forststyrelsen (234/2016) 5 § 2 mom. 1 punkten som följer:

5 §

Offentliga förvaltningsuppgifter

Forststyrelsen sköter för den föreskrivna offentliga förvaltningsuppgifter, som består av
1) uppgifter som föreskrivs i naturvårdslagen och i författningar om naturskyddsområden som inrättats med stöd av den och 1923 års lag om naturskydd (71/1923) och 1996 års naturvårdslag (1096/1996), övriga uppgifter som gäller skyddande av naturtyper och arter samt förvärv av naturskyddsområden,

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

11.

Lag

om ändring av lagen om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Forststyrelsens jakt- och fiskeövervakning (1157/2005) 9 § 4 mom. som följer:

9 §

Omhändertagande

En jakt- och fiskeövervakare har rätt att i enlighet med naturvårdslagens bestämmelser om omhändertagande ta hand om föremålet för eller hjälpmedlet vid ett naturskyddsbrott som avses i 48 kap. 5 § i strafflagen, ett grovt naturskyddsbrott som avses i 48 kap. 5 a § i strafflagen eller en naturskyddsförseelse som avses i 129 § i naturvårdslagen. Jakt- och fiskeövervakaren har dessutom rätt att ta hand om ett sådant föremål för ett brott som enligt naturvårdslagen ska dömas förverkat till staten. Ett omhändertaget föremål för ett brott, med undantag för bytet, och hjälpmedlet vid brottet ska överlämnas till polisen utan ogrundat dröjsmål, dock senast sju dygn från omhändertagandet.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

12.

Lag

om ändring av vattenlagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i vattenlagen (587/2011) 2 kap. 11 §, 11 kap. 3 § 2 mom., 14 kap. 6 § 1 mom., 18 kap. 1 § 1 mom. och 18 kap. 2 § 1 mom., av dem 11 kap. 3 § 2 mom. sådant det lyder i lag 766/2019 och 18 kap. 1 § 1 mom. sådant det lyder i lag 531/2014, som följer:

2 kap.

11 §

Skydd av vissa typer av vattennatur

Följande typer av vattennatur i naturtillstånd är skyddade:

- 1) flador, glosjöar och kalkrika tjärnar på högst tio hektar,
- 2) källområden på högst en hektar samt källor,
- 3) ålgräsbottnar och representativa skyddade kransalgsbottnar,
- 4) annanstans än i landskapet Lappland, tjärnar eller sjöar på högst en hektar, bäckar och rännilar.

Det är förbjudet att äventyra de naturliga förhållandena i en enskild naturtyp som avses i 1 mom. Tillståndsmyndigheten kan i enskilda fall på ansökan bevilja undantag från förbudet, om målen för skyddet av de typer av vattennatur som är föremål för förbudet inte som helhet avsevärt äventyras. Om ett projekt för vilket tillstånd enligt denna lag har sökts har följder, ska frågan om beviljande av undantag prövas på tjänstens vägnar i samband med tillståndsärendet. På behandlingen av ett separat undantagsärende i samband med ett tillståndsärende tillämpas vad som föreskrivs i 3 kap. om villkor som ska meddelas i tillståndsbeslut och om kontroll av konsekvenserna, i 11 kap. om behandlingen av ansökningsärenden och om meddelande av beslut och i 15 kap. om verkställande av och sökande av ändring i beslut.

Vad som i denna paragraf föreskrivs om ålgräsbottnar, kransalgsbottnar och bäckar i naturtillstånd tillämpas också på ålgräsbottnar och kransalgsbottnar i naturliknande tillstånd samt annanstans än i landskapet Lappland på bäckar i naturliknande tillstånd.

11 kap.

3 §

Innehållet i tillståndsansökan

Om ansökan gäller beviljande av tillstånd för ett projekt som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning, ska en miljökonsekvensbeskrivning enligt 19 § i den lagen och kontaktmyndighetens motiverade slutsats fogas till ansökningshandlingarna före beslutsfattandet. I den mån beskrivningen innehåller sådana uppgifter om miljökonsekvenserna som behövs för tillämpningen av denna lag behöver uppgifterna inte visas upp på nytt. Till ansökan ska vid behov fogas en bedömning som avses i 36 § i naturvårdslagen.

14 kap.

6 §

Avhjälpan av naturskador

Om en sådan åtgärd i anslutning till uppdamning eller vattenuttag som strider mot denna lag eller mot bestämmelser eller föreskrifter som har meddelats med stöd av den eller om en försummelse av skyldigheter förorsakar eller innebär ett överhängande hot om en betydande negativ förändring i vattendrag eller grundvatten eller en naturskada som avses i 3 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen ska tillståndsmyndigheten, utöver vad som föreskrivs i 4 § i detta kapitel, ålägga den som orsakat olägenheten att vidta behövliga åtgärder för att förhindra negativa konsekvenser eller begränsa dem så att de blir så små som möjligt eller att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009). Ärendet ska behandlas på det sätt som föreskrivs i 5 § i detta kapitel.

18 kap.

1 §

Uppgifter som ska antecknas i datasystemen för miljövarsinformation och för naturvården

I datasystemet för miljövarsinformation ska uppgifter antecknas om beslut som tillståndsmyndigheten, Vasa förvaltningsdomstol och högsta förvaltningsdomstolen har meddelat med stöd av denna lag. I datasystemet för naturvården ska uppgifter antecknas om de beslut och undantag enligt 2 kap. 11 § 2 mom. som tillståndsmyndighetens, förvaltningsdomstolen och högsta förvaltningsdomstolen har meddelat.

18 kap.

2 §

Införande av uppgifter

Anteckningen i datasystemet för miljövarsinformation och datasystemet för naturvården görs av den myndighet som avgjort ärendet. Om ett ärende har avgjorts vid en dikningsförrättning, görs anteckningen av den statliga tillsynsmyndighet som förordnat att en dikningsförrättning ska hållas.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

13.

Lag

om ändring av gruvlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i gruvlagen (621/2011) 32 § 1 och 3 mom. samt 34 § 3 mom. 2 punkten och 5 mom., sådana de lyder
i lag 259/2017, som följer:

32 §

Företrädesrätt

Företrädesrätt vid ansökan om malmletningstillstånd, gruvtillstånd och guldvaskningstillstånd har den som först sökt tillstånd på det sätt som föreskrivs i 34 §. Den i 34 § 3 mom. 2 punkten avsedda utredningen om bedömningen enligt 36 § i naturvårdslagen samt miljökonsekvensbeskrivningen och kontaktmyndighetens motiverade slutsats enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017) kan dock ges in till gruvmyndigheten utan att företrädesrätten går förlorad, också efter att tillståndsansökan lämnats in men innan förfarandet för utlåtanden enligt 37 § och informationen om tillståndsansökan enligt 40 § i denna lag inleds.

Den företrädesrätt till gruvtillstånd som avses i 2 mom. kvarstår hos innehavaren av malmletningstillstånd också fastän den i 34 § 3 mom. 2 punkten avsedda utredningen om bedömningen enligt 36 § i naturvårdslagen samt miljökonsekvensbeskrivningen och kontaktmyndighetens motiverade slutsats ges in till gruvmyndigheten först efter att malmletningstillståndet förfallit eller återkallats.

34 §

Tillståndsansökan

Till tillståndsansökan ska fogas

2) vid behov en utredning om den bedömning som avses i 36 § i naturvårdslagen samt en miljökonsekvensbeskrivning och kontaktmyndighetens motiverade slutsats enligt lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (252/2017), samt

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

14.

Lag

om ändring av lagen om enskilda vägar

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om enskilda vägar (560/2018) 21 § 3 mom. och 74 § 3 mom. som följer:

21 §

Anläggning av väg på eller i närheten av ett område som ingår i nätverket Natura 2000

Bestämmelser om nätverket Natura 2000 i övrigt finns i 5 kap. i naturvårdslagen. Den i 2 mom. avsedda frågan om huruvida den olägenhet som orsakas av att vägen över huvud taget inte kan anläggas ska ersättas eller området ska inlösas handläggs och avgörs enligt 112 § 3 mom. i naturvårdslagen.

74 §

Kommuns och myndighets partsställning

När en väg dras i närheten av ett område som hör till nätverket Natura 2000 eller något annat område med särskilda naturvärden är den myndighet som avses i 10 § 2 mom. i naturvårdslagen sakägare. Den myndighet som bevakar ett allmänt intresse är sakägare också i andra förrättningar som inverkar på det intresse den bevakar.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

15.

Lag

om ändring av 23 § i gentekniklagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i gentekniklagen (377/1995) 23 § 1 mom., sådant det lyder i lag 551/2014, som följer:

23 §

Åläggande att förebygga och avhjälpa betydande negativa effekter för miljön

Om en sådan överträdelse av bestämmelserna som avses i 22 § 1 mom. orsakar eller innebär ett överhängande hot om sådan betydande förorening av vattendrag som avses i 176 § i miljöskyddslagen (527/2014) eller en naturskada som avses i 3 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen ska gentekniknämnden, utöver vad som föreskrivs i 22 § i denna lag, ålägga den verksamhetsidkare som har orsakat skadan eller hotet om en sådan att vidta behövliga åtgärder för att förhindra en skada eller begränsa den så att den blir så liten som möjligt eller att vidta hjälpåtgärder som avses i lagen om avhjälpande av vissa miljöskador (383/2009). Åläggandet ska meddelas i enlighet med 22 § i denna lag.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

16.

Lag

om ändring av 1 kap. 6 § i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet (360/1968) 1 kap. 6 § 1 mom. 7 punkten,
sådan den lyder i lag 1075/2020, som följer:

6 §

Skattepliktig inkomst är inte

7) stöd som avses i 4 kap. i naturvårdslagen eller i 1 a kap. i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004), när stödet beviljas stödmottagaren i form av varor eller tjänster.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

17.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen (1535/1992) 92 d §, sådan den lyder i lag 1077/2020, som följer:

92 d §

Vissa stöd för naturvård och för vatten- och havsvård

Skattepliktig inkomst är inte stöd som avses i 4 kap. i naturvårdslagen eller i 1 a kap. i lagen om vattenvårds- och havsvårdsförvaltningen (1299/2004) när stödet beviljas stödmottagaren i form av varor eller tjänster.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

18.

Lag

om ändring av 6 § i lagen om avträdelsepension

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om avträdelsepension (16/1974) 6 § 2 mom. 1 och 3 punkten, sådana de lyder i lag 372/1990,
som följer:

6 §

Brukningens ägare anses likaså ha avstått från att bedriva jordbruk på i denna lag åsyftat sätt, om han

1) till en överlåtelseägare som nämns i 1 mom. överlåter sin brukningsenhets åker och samtidigt förbinder sig att inte överlåta vare sig skogsmark som han förbehållit sig av lägenheten eller impediment till någon annan än en i 1 mom. 1–4 punkten nämnd överlåtelseägare, till den kommun där det förbehållna området är beläget, till miljöministeriet för att användas som skyddsområde enligt naturvårdslagen, till yrkesutbildningsstyrelsen för att användas som övningsområde vid undervisningen inom branschen eller, om jordbruksstyrelsen inte köper skogsmarken för att använda den som skogstillskottsområde, till Forststyrelsen (*försäljningsbegränsningsförbindelse*),

3) förbinder sig att varken använda eller arrendera ut brukningsenhetens åker eller ekonomibyggnader för lantbruksproduktion (*förbindelse om nedläggning av lantbruksproduktion*) och att under sex år från det pensionen började eller efter denna tid inte överlåta lägenhetens åker till någon annan än en i 1 mom. 1–3 punkten nämnd överlåtelseägare eller till miljöministeriet för att användas såsom naturskyddsområde som avses i naturvårdslagen eller till yrkesutbildningsstyrelsen för att användas som övningsområde vid undervisningen inom branschen (*försäljningsbegränsningsförbindelse för åker*) samt avger en i 1 punkten nämnd förbindelse angående den skogsmark och det impediment som han har förbehållit sig av sin lägenhet.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

19.

Lag

om ändring av 25 § i lagen om avträdelsetersättning för lantbruksföretagare

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om avträdelsetersättning för lantbruksföretagare (1330/1992) 25 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1286/2006, som följer:

25 §

Om i 1 mom. avsedd verksamhet eller försummelse av en förbindelse ska anses vara ringa eller om det funnits andra särskilda skäl för verksamheten eller försummelsen, kan avträdelsetersättningen indras för viss tid eller beslut fattas om att avträdelsetersättningen betalas till samma belopp som tidigare. Ett avträdelsetillägg kan även indras delvis. Sådana särskilda skäl till försummelse som avses i detta moment föreligger, om mark som berörs av förbindelsen, genom ett arrendeavtal som ingåtts för minst fem år, för bedrivande av jordbruk har överlåtits eller arrenderats ut som tillskottsmark till en person som vid överlåtelsepunkten bedriver jordbruk på gårdsbruksenheten så att han eller hon i enlighet med 10 § i lagen om pension för lantbruksföretagare har tagit i nämnda lag bestämd försäkring för minimipensionsskydd. Dessutom förutsätts att förvärvaren förbundit sig att under minst fem år i sin besittning ha och odla det område som överläts eller arrenderas ut. Som i detta moment avsedda särskilda skäl anses också överlåtelse av sådan mark som berörs av förbindelsen för att användas som sådant naturskyddsområde eller landskapsvårdsområde som avses i naturvårdslagen.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

20.

Lag

om ändring av 23 d § i lagen om transport av farliga ämnen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om transport av farliga ämnen (719/1994) 23 d §, sådan den lyder i lag 1095/2014, som följer:

23 d §

Avhjälpan av miljöskador

På avhjälpan av en sådan betydande förorening av grundvatten eller vattendrag eller en sådan i 3 § 1 mom. 6 punkten i naturvårdslagen avsedd naturskada som orsakats av en transport tillämpas vad som föreskrivs i 137 § och 176 § 2 mom. i miljöskyddslagen (527/2014).

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

21.

Lag

om ändring av 11 § i lagen om Finlands ekonomiska zon

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004) 11 § 2 mom., sådant det lyder i lag 1686/2015,
som följer:

11 §

Miljöbrott i den ekonomiska zonen

Till straff för brott mot miljöskyddslagen i den ekonomiska zonen döms enligt 225 § i miljöskyddslagen, till straff för brott mot avfallslagen i den ekonomiska zonen döms enligt 147 § i avfallslagen och till straff för naturskyddsförseelse i den ekonomiska zonen döms enligt 129 § 2 mom. i naturvårdslagen.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

22.

Lag

om ändring av 1–3 § i lagen om Kurjenrahka nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Kurjenrahka nationalpark (1295/1997) 1–3 §, som följer:

1 §

Inrättandet av nationalparken

För att skydda en i södra Finland exceptionellt representativ myr- och skogsnatur, för att bevara arterna på myrar och i skogar, som en allmän natursevärdhet och för utfärder, undervisning och forskning inrättas Kurjenrahka nationalpark som är en sådan nationalpark som avses i naturvårdslagen.

2 §

Läge och gränser

I Kurjenrahka nationalpark ingår ca 2 540 hektar statsägda områden som är belägna i Åbo stad samt i Aura, Masku, Nousis, Pöytyä, Rusko och Virmo kommuner. Nationalparkens gränser har märkts ut med en röd streckad linje på den karta som utgör bilaga till denna lag.

3 §

Hänvisningsbestämmelse

I fråga om Kurjenrahka nationalparken gäller till övriga delar vad som bestäms i naturvårdslagen om nationalparker med undantag för 51 § 1 mom. 6 och 8 punkten samt 52 § 1 mom. 4 punkten och 52 § 2 mom.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

23.

Lag

om ändring av 1–3 § i lagen om Syöte nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Syöte nationalpark (512/2000) 1–3 §, som följer:

1 §

Inrättandet av nationalparken

För att skydda sådana delar av fjäll-, skogs- och myrnaturen i norra Finland som bevarats i naturtillstånd och är ödemarksartade, som en allmän natursevärdhet och för utfärder, undervisning och forskning inrättas Syöte nationalpark såsom en sådan nationalpark som avses i naturvårdslagen.

2 §

Läge och gränser

I Syöte nationalpark ingår cirka 30 203 hektar statsägda områden i Posio, Pudasjärvi och Taivalkoski kommuner. Gränserna för nationalparken har märkts ut med en röd linje på den karta som utgör bilaga till denna lag.

3 §

Hänvisningsbestämmelse

I fråga om nationalparken gäller till övriga delar vad som i naturvårdslagen bestäms om nationalparker med undantag av 51 § 1 mom. 8 punkten.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

24.

Lag

om ändring av 1–4 § i lagen om Repovesi nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Repovesi nationalpark (993/2002) 1–3 § samt 4 § 1 mom., som följer:

1 §

Nationalparkens syfte

För att skydda exceptionellt representativa bergsformationer samt insjö- och skogsnaturen i sydöstra Finland och för att skydda och vårda de arter som förekommer där samt med tanke på friluftsliv, undervisning och forskning inrättas Repovesi nationalpark, som är en sådan nationalpark som avses i naturvårdslagen.

2 §

Läge och gränser

Repovesi nationalpark omfattar cirka 1 575 hektar statsägda områden i Kouvola och Mäntyharju kommuner. Gränserna för nationalparken har märkts ut med en röd streckad linje på den karta som utgör bilaga till denna lag.

3 §

Hänvisningsbestämmelse

I fråga om Repovesi nationalpark gäller i övrigt vad som bestäms om nationalparker i naturvårdslagen, med undantag av 51 § 1 mom. 6 och 8 punkten samt 52 § 1 mom. 4 punkten och 52 § 2 mom.

4 §

Begränsning av rätten att färdas

I vissa delar av Repovesi nationalpark kan rätten att färdas förbjudas eller begränsas också på andra grunder än enligt 57 § naturvårdslagen, enligt vad som särskilt föreskrivs om begränsning av rätten att färdas med tanke på försvarsmaktens behov.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

25.

Lag

om ändring av 1–3 § i lagen om Leivonmäki nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Leivonmäki nationalpark (45/2003) 1–3 §, som följer:

1 §

Nationalparkens syfte

För att i Insjöfinland skydda representativ skogs-, ås-, myr- och småvattendragsnatur och där förekommande arter samt för friluftsliv, undervisning och forskning inrättas Leivonmäki nationalpark, som är en sådan nationalpark som avses i naturvårdslagen.

2 §

Läge och gränser

Leivonmäki nationalpark omfattar ca 3 115 hektar mark som ägs av staten i Joutsa kommun. Gränserna för nationalparken har märkts ut med en röd linje på den karta som utgör bilaga till denna lag.

3 §

Hänvisningsbestämmelse

I fråga om Leivonmäki nationalpark gäller i övrigt vad som i naturvårdslagen föreskrivs om nationalparker, med undantag av 51 § 1 mom. 6 och 8 punkten samt 52 § 1 mom. 4 punkten och 52 § 2 mom.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

26.

Lag

om ändring av 1–4 a § i lagen om Pallas-Yllästunturi nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Pallas-Yllästunturi nationalpark (1430/2004) 1–3 §, 4 § 3 mom. samt 4 a § 1 mom., sådant det lyder i lag 489/2010, som följer:

1 §

Inrättandet av nationalparken

I syfte att skydda den mest representativa fjällkedjan i västra Lappland samt därtill hörande skogs- och myrmarker som bevarats i naturtillstånd och har ödemarkskaraktär samt de arter som förekommer där, samt med tanke på utfärder, forskning och undervisningsändamål inrättas Pallas-Yllästunturi nationalpark i enlighet med naturvårdslagen.

2 §

Läge och gränser

Pallas-Yllästunturi nationalpark omfattar cirka 102 238 hektar statsägda områden i Enontekis, Kittilä, Muonio och Kolari kommuner. Gränserna för nationalparken har märkts ut med rött på den karta som utgör bilaga till denna lag.

3 §

Fridlysningsbestämmelser

På Pallas-Yllästunturi nationalpark tillämpas vad som i 50–52§ i naturvårdslagen föreskrivs om fridlysnings, med undantag av 51 § 1 mom. 8 punkten.

4 §

Lokalbefolknings rättigheter

I fråga om mete, pilkning och annat fiske i nationalparken gäller vad som föreskrivs särskilt. I Pallasjärvi och Keimiöjärvi samt Pyhäjärvi vid Aakenustunturi är även fiskevårdsåtgärder tillåtna. Närmare bestämmelser om fiskevården anges i den skötsel- och nyttjandeplan som skall göras upp enligt 58 § i naturvårdslagen. Det är emellertid förbjudet att fiska i lekvattnen för laxöring som förekommer i Pallasjärvi, i vatten med ett naturligt förekommande bäcköringsbestånd och i vatten där fjällröding förekommer. Närmare bestämmelser om de områden där det är förbjudet att fiska utfärdas genom förordning av statsrådet.

4 a §

Byggande inom Pallastunturi turistcentrums område

I Pallas-Yllästunturi nationalpark inom Pallastunturi turistcentrums område är det, utan hinder av fridlysningsbestämmelserna i 50 § i naturvårdslagen, tillåtet att istandsätta och bygga inkvarterings- och restauranglokaler och andra servicelokaler samt slalomanläggningar för ett hotell som betjänar turismen i

nationalparken. Byggandet får inte äventyra syftet med att nationalparken inrättades eller bevarandet av de skyddade naturvärdena. I samband med byggandet ska det även säkerställas att de särskilda värden som gäller nationalparkens landskap och byggda miljö bevaras. På grund av de särskilda naturskyddskraven på nationalparken får varken de direkta eller indirekta effekterna av ovan nämnda turisttjänster vara så omfattande eller avvikande jämfört med det nuvarande tillståndet att de förändrar nationalparkens karaktär eller förhållandena där i betydande grad.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

UOMMOS

27.

Lag

om ändring av 1–3 § i lagen om Pyhä-Luosto nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Pyhä-Luosto nationalpark (76/2005) 1–3 §, som följer:

1 §

Inrättandet av nationalparken

I syfte att skydda den mest representativa fjällkedjan i mellersta Lappland samt därtill hörande skogs- och myrmarker som bevarats i naturtillstånd och har ödemarkskaraktär samt de arter som förekommer där, samt med tanke på utfärder, forskning och undervisningsändamål inrättas Pyhä-Luosto nationalpark i enlighet med naturvårdslagen.

2 §

Läge och gränser

Pyhä-Luosto nationalpark omfattar cirka 14 403 hektar statsägda områden i Sodankylä och Pelkosenniemi kommuner samt i Kemijärvi stad. Gränserna för nationalparken har märkts ut med rött på den karta som utgör bilaga till denna lag.

3 §

Fridlysningsbestämmelser

På Pyhä-Luosto nationalpark tillämpas vad som i 50–52 § i naturvårdslagen föreskrivs om fridlysning, med undantag av 51 § 1 mom. 8 punkten.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

28.

Lag

om ändring av 1–6 § i lagen om Bottenhavets nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Bottenhavets nationalpark (326/2011) 1 § 1 mom., 2–4 §, 5 § 1 mom. och 6 § 1 mom.,
som följer:

1 §

Nationalparken

För att skydda naturen under vattenytan på öppet hav i Bottenhavet, dess skärgård och kobbar, kustens våtmarker och de arter som förekommer där och för att vårda deras naturliga omgivning, för att bevara natur- och kulturarvet samt för intresset för naturen, undervisning och forskning liksom även för uppföljning av förändringar i miljön inrättas Bottenhavets nationalpark som är en sådan nationalpark som avses i naturvårdslagen.

2 §

Läge och gränser

Till Bottenhavets nationalpark hör cirka 91 573 hektar statsägda områden i Gustavs, Nystad, Pyhäranta, Raumo, Euraåminne, Björneborg och Sastmola kommuner. I de kartor som ingår som bilaga 1–3 till denna lag har de statliga allmänna vattenområden som införlivas med nationalparken märkts ut med en röd streckad linje och ljusblått, statens privata vattenområden med mörkblått och statsägd mark med rött.

3 §

Fridlysningsbestämmelser

På Bottenhavets nationalpark tillämpas vad som i 50–52 § i naturvårdslagen föreskrivs om fridlysning, med undantag av 51 § 1 mom. 6 punkten samt 52 § 1 mom. 5 punkten.

4 §

Fiske

Trots bestämmelserna om fridlysning i 50 § i naturvårdslagen är fiske tillåtet i Bottenhavets nationalpark på statens område enligt vad som föreskrivs i 8 § i lagen om fiske (379/2015).

5 §

Jakt och reglering av djurbestånden

Trots bestämmelserna om fridlysning i 50 § i naturvårdslagen är jakt på gråsäl tillåten i Bottenhavets nationalpark. I de allmänna vattenområden som införlivas med nationalparken är jakt på gråsäl tillåten enligt vad som föreskrivs i 7 och 10 § i jaktlagen (615/1993).

6 §

Begränsning av rätten att färdas

I vissa delar av Bottenhavets nationalpark kan rätten att färdas vid behov förbjudas eller begränsas också på andra grunder än enligt 57 § i naturvårdslagen, enligt vad som särskilt föreskrivs om begränsning av rätten att färdas med tanke på försvarsmaktens behov.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

29.

Lag

om ändring av 1–4 § i lagen om Sibbo storskogs nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Sibbo storskogs nationalpark (325/2011) 1–3 § samt 4 § 1 mom., som följer:

1 §

Syftet med inrättandet av nationalparken

För att skydda skogsnaturens diversitet, berg och kulturmiljöer och de arter som förekommer där och för att vårda deras naturliga omgivning samt för allmänhetens rekreation och friluftsliv och för främjande av allmänt intresse för naturen samt för undervisning inrättas Sibbo storskogs nationalpark som är en sådan nationalpark som avses i naturvårdslagen.

2 §

Läge och gränser

Sibbo storskogs nationalpark omfattar cirka 2 367 hektar statsägda områden i Sibbo kommun samt i städerna Helsingfors och Vanda. Gränserna för området har märkts ut med en röd linje på den karta som utgör bilaga till denna lag.

3 §

Fridlysningsbestämmelser

Bestämmelser om verksamhet som är förbjuden i nationalparken finns i 50 § i naturvårdslagen och bestämmelser om undantag från fridlysningsbestämmelserna finns i 51 och 52 § i nämnda lag. På Sibbo storskogs nationalpark tillämpas dock inte 51 § 1 mom. 6 och 8 punkten och 52 § 1 mom. 5 punkten i nämnda lag.

4 §

Begränsning av rätten att färdas

I vissa delar av Sibbo storskogs nationalpark kan rätten att färdas vid behov förbjudas eller begränsas också på andra grunder än enligt 57 § i naturvårdslagen, enligt vad som särskilt föreskrivs om begränsning av rätten att färdas med tanke på försvarsmaktens behov.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

30.

Lag

om ändring av 1–4 § i lagen om Kolovesi storskogs nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Kolovesi storskogs nationalpark (401/2013) 1–4 §, som följer:

1 §

Syftet med inrättandet

För att skydda och vårda skärgårdsnaturen i Saimen, saimenvikarens livsmiljö och skogs- och bergsnaturen i södra Finland samt för att främja intresset för naturen, rekreationen i det fria och miljöforskningen inrättas Kolovesi nationalpark som är en sådan nationalpark som avses i naturvårdslagen.

2 §

Läge och gränser

Kolovesi nationalpark omfattar cirka 6 074 hektar statsägda områden i kommunerna Enonkoski och Heinävesi samt i Nyslotts stad. Gränserna för nationalparken har märkts ut med en röd linje och grön färg på den karta som är bilaga till denna lag.

3 §

Fridlysningsbestämmelser

Bestämmelser om verksamhet som är förbjuden i Kolovesi nationalpark finns i 50 § i naturvårdslagen och bestämmelser om undantag från fridlysningsbestämmelserna i 51 och 52 § i den lagen.

4 §

Jakt

Trots vad som föreskrivs i 50 § 1 mom. 5 punkten i naturvårdslagen är det med tillstånd av den myndighet som ansvarar för förvaltningen av området tillåtet för befolkningen i de kommuner som nämns i 2 § i denna lag att jaga älg i Kolovesi nationalpark på de områden som har märkts ut på den karta som är bilaga till denna lag

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

31.

Lag

om ändring av 1–3 § i lagen om Tykö nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Tykö nationalpark (1260/2014) 1–2 § samt 3 § 1 mom., som följer:

1 §

Inrättandet av nationalparken

För att skydda och vårda organismerna, de geologiska särdragen och landskapet i den bevarade vildmarksnaturen i kulturlandskapet i Egentliga Finland samt kulturarvet i anslutning till det och för allmän rekreation, allmänt friluftsliv och för att främja intresset för naturen inrättas Tykö nationalpark som är en sådan nationalpark som avses i naturvårdslagen.

2 §

Läge och gränser

Tykö nationalpark omfattar cirka 3 407 hektar statsägda områden i Salo stad. Gränserna för området har märkts ut med en röd linje på den karta som utgör bilaga till denna lag.

3 §

Fridlysningsbestämmelser

Bestämmelser om verksamhet som är förbjuden i nationalparken finns i 50 § i naturvårdslagen och bestämmelser om undantag från fridlysningsbestämmelserna i 51 och 52 § i den lagen.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

32.

Lag

om ändring av 1–3 § i lagen om Södra Konnevesi nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om Södra Konnevesi nationalpark (661/2014) 1–3 §, som följer:

1 §

Inrättandet av nationalparken

För att skydda och vårda organismerna i strand- och insjöskärgårdsmiljön, berggrunden och vattendragslandskapet vid Konnevesi i Rautalampi-leden samt för allmän rekreation och friluftsliv och miljöforskning inrättas Södra Konnevesi nationalpark som är en sådan nationalpark som avses i naturvårdslagen.

2 §

Läge och gränser

Södra Konnevesi nationalpark omfattar cirka 1 673 hektar statsägda markområden i kommunerna Konnevesi och Rautalampi. Gränserna för området har märkts ut med en röd linje på den karta som är bilaga till denna lag.

3 §

Fridlysningsbestämmelser

Bestämmelser om verksamhet som är förbjuden i nationalparken finns i 50 § i naturvårdslagen och bestämmelser om undantag från fridlysningsbestämmelserna i 51 och 52 § i den lagen.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

33.

Lag

om ändring av 1 och 3 § i lagen om Hossa nationalpark

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om Hossa nationalpark (296/2017) 1 § och 3 § 1 och 3 mom., som följer:

1 §

Inrättandet av nationalparken

För att skydda och vårda organismerna, de geologiska särdragen och landskapen i åsarna, de skogklädda höjderna och de små vattendragen samt de kulturella avlagringar som hör till dem och som vittnar om människans och naturens långvariga och fortgående samexistens, och för allmän rekreation, allmänt friluftsliv och för att främja intresset för naturen, inrättas som nationalpark för 100-årsjubileet för Finlands självständighet Hossa nationalpark, som är en sådan nationalpark som avses i naturvårdslagen.

3 §

Fridlysningsbestämmelser

Bestämmelser om verksamhet som är förbjuden i nationalparken finns i 50 § i naturvårdslagen och bestämmelser om undantag från fridlysningsbestämmelserna i 51 och 52 § i den lagen.

De vars hemort är en kommun som avses i 8 § i jaktlagen (615/1993) har trots 50 § i naturvårdslagen rätt att jaga i sin hemkommun på nationalparkens område. Delägarna i de renbeteslag som bedriver verksamhet i nationalparken och de personer som Finlands viltcentral särskilt har utsett för ändamålet har dock oberoende av hemkommun rätt till sådant tillståndspliktigt avlägsnande av individer av viltarter som avses i 52 § 1 mom. 3 punkten i naturvårdslagen. Delägarlaget för Kuusamo samfällda skog har dessutom rätt att jaga älg på de områden inom Kuusamo kommun som hör till nationalparken.

Denna lag träder i kraft den xx xxxx 20.

DOMOS